

da tilstaae, at en af Hovedgrundene eller idetmindste en meget væsentlig Grund, hvorfor jeg for Diebliffet flüder en Kirkeforening ubetimelig, er just, fordi jeg frygter Præsternes Indflydelse paa saadanne Forsamlinger, fordi jeg frygter, at saadanne Forsamlinger, derved at de ere specielt beteguede som kirkelige, ville føle sig som saadanne, gribe rask ind og derved træde Mange for nær. Hvorimod denne Forsamling her, Rigsdagen, altid har den Følelse, naar den behandler kirkelige Sager, at den er paa fremmed Grund og derfor maa gaae forsigtigt tilværks.

Det forekommer mig, at saaledes som vi nu staae, staae vi ret godt for en Overgangstilstand at være; vi have ved det besjendte Circulaire faaet Ret til frivilligen at oprette Menighedsraad, og de ere ogsaa oprettede paa forskjellige Steder rundt omkring i Landet, hvor Elementerne have været tilstede, ofte til Betsignelse for det kirkelige Liv. Lad dette da udvilde sig saaledes i nogen Tid, lad os ikke for hastig ændre den Retning, vi nu ere slaaede ind paa; lad os see Tiden an og afvente, hvad vi ad denne Vej kunne indvinde. Det forekommer mig ikke som noget Uffseligt, at vi nu faae et med bestemte Rettigheder begavet saakaldet Menighedsraad, der i det Væsentlige er et Sogneraad, og i Betragtning heraf skal jeg stemme mod Lovforslaget.

Ministeren for Kirke- og Under-

viisningsvæsenet: Den ærede Taler og jeg ere jo ikke meget enige, men en Ting, forekommer det mig dog, at vi maatte kunne blive enige om ved en lille Indrømmelse fra hver af Siderne. Den ærede Rigsdagsmand meente, at Menighedsraadene tabte deres Charakter af Menighedsraad derved, at de, som frivilligt sluttede sig til Menigheden, ikke tillige vare Bølgere; men fordi nogle Andre, som slutte sig til Menigheden — egentlig dog ikke til den, men til Præsten — ikke have Stemmeret paa dette Sted, vil dog ikke Menigheden, Sognet, tabe Charakteren af at være en Menighed, ikke tabe sin geistlige Charakter, saa at den fra at være geistlig gaaer over til at blive verdslig. Kunde vi dog ikke blive enige om at kalde det Sogne menighedsraad, saa fik jo den

ærede Rigsdagsmand Sognet med, uden at Menigheden derfor blev ubeladt, thi naar det er et Sogne menighedsraad, vedbliver det ogsaa at være et Menighedsraad. Det er iøvrigt ikke Bestemmelser af den Besskaffenhed, at de jo nok kunne forandres. Forresten interesserede det mig at følge den ærede Rigsdagsmands hele Tankegang; han indgik meget omhyggeligt at sige, hvorledes han vilde have Sagen ordnet; han fremsførte sin sine Anker imod det, som foreligger; han klagede over, at Bølgene jo egentlig vare de samme, der vare Bølgere til Sogneforstanderskaberne, og saa fremsførte han nogle Anker imod den næste Bestemmelse, som er givet og som har en kirkelig Charakter, nemlig, at alle Bølgene skulle have fuld Afgang til Kirkens Goder. Men erindrer da den ærede Rigsdagsmand ikke, at der i det oprindelige Lovudkast var en anden Bestemmelse, hvorefter der udtrykkelig som Betingelse for Valgretten forlangtes, at den Vedkommende ved sit Ja bekræftede Spørgsmaalet, om han fremdeles vedstod sit ved Confirmationen bekræftede Daabsløfte, hvorved det Hele fik en mere kirkelig Charakter. Hvis derfor den ærede Rigsdagsmand skulde ønske at gaae mere i den Retning, staaer det ham jo frit for at opstille Bestemmelser i saa Henseende; men paa eengang at klage over, at Bestemmelserne ikke ere kirkelige nok og tillige for kirkelige, det forstaaer jeg ikke at forene; en saadan Fremstilling kan kun komme fra den, der af andre Grunde er imod Forslaget og derfor søger fra alle mulige Sider at finde Indvendinger derimod. Den ærede Rigsdagsmand yttede fremdeles, at naar vi faae hen til Menighedsraadets Virksomhed, var det jo atter slet ikke noget kirkeligt, men egentlig kun et Communalraad, og han tilføiede, et Communalraad med et kirkeligt Skin; men jeg vilde dog meget ønske, at man lod være med at fremsføre den Art Beshyldninger mod Lovforslaget. Jeg vil i dette Diebliff gjerne indrømme, at det har en vis communal Charakter; men saa har det jo ikke noget kirkeligt Skin. Hvad giver det sig ud for, som det ikke er? Giver det sig ud for at have en mere kirkelig Charakter, end det virkelig har? Og er det derfor rigtigt at kaste den Art Beshyldninger ud mod det, at det har et kirkeligt Skin!